

TE "Pljevlja" je počela sa radom 1982. godine. Prva crnogorska kondezaciona termoelektrana, koja kao gorivo sagorijeva uglj koji se doprema iz obližnjeg kopa i vodu za hlađenje iz akumulacije "Otilovići". Sve je na dohvat ruke.

Sve informacije lijepe za uho slušaoca, ali ne i za one koji provode dane, naročito one jesenje i zimske u ovom gradu. Ne bi bilo loše ni ovim stalnim stanovnicima Pljevalja, da je konstruktor ovog ekonomski isplativog postrojenja za državu, malo više razmišljao i malo bolji plan napravio.

Nekada lijep grad u kotlini, okružen brdima i prirodom, sa skoro idealnom klimom, za našu državu pristojnim brojem stanovnika, danas je pretvoren u ruglo, u grad sa većim mortalitetom od nataliteta, sa velikim odlivom stanovništva u dijelove države u koje ide sav kapital proizveden u ovom gradu, a sama ga termoelektrana svojim žicama šalje u vrijednosti preko 550 000 eura dnevno. Neki kao da se trude da još ocrne, onaj epitet najcrnje ekološke tačke Evrope, a kako stvari stoje još i šire.

Neko ko poznaje materiju ne bi znao od koje će stavke prije krenuti, kako bi malo približio sve štetnosti ovog giganta. Ali krenimo redom.

Termoelektrana u toku 24 sata svoga rada sagori oko 6.000 tona uglja, dok na godišnjem nivou taj podatak iznosi 1,7 miliona tona uglja, 3,500 tona mazuta i 660 tona hemikalija (kreč, sona kiselina, lužina i druge nepoznate hemikalije). Prilikom ovih sagorijevanja imamo veliki problem emisije sumpor(IV) - oksida, oksida azota, ugljen(II) - oksida, suspendovanih čestica i policikličnih aromatičnih ugljovodonika (PAH - ova), koji odlaze u atmosferu.

Svojim hemijskim reakcijama u atmosferi nastaje proizvod koji nije prirodan, proizvod koji uništava biljni svijet a posebno šumski potencijal i usjeve domaćinstava u samoj okolini, a to su kisjele kiše. Osim što uništavaju floru, ovaj kisjeli produkt koji stvara na lišću rupice, mijenja i kiselost tla. Opet će neko da poriče ovaj vid zagađenja koji možemo uzeti da je najblaži, i reći će da su u većem dijelu domaćinstva sa svojim ložištima kriva za enormno zagađenje. Pa da pitamo te iste, zašto se ne pojavi na nekoj drugoj lokaciji, kao što se prije par godina u nekoliko navrata, u mjestu Donji Radosavac, koji je na 400 metara vazdušne linije od TE, pojavila pjena u lopticama, koja je izazvala paniku građana i reagovanje NVO? Odgovor nadležnih je bio da to nije strašno, da je to samo redovno čišćenje dimnjaka i da je pjena od nekog sredstva za čišćenje. Oni sa ovim žele da nađu opravdanje? Zašto se nisu potrudili da tu istu pjenu uspiju da zadrže u krugu postrojenja? A ovako su na još ono zagađeno zemljište dodali malo deterdženata koji će kroz lanac ishrane doći i do nas. Možda su pokušali da operu ovo čime nas truju?

Kada govorimo o uglju kao sirovini nikako ne možemo pričati u pozitivnom smislu. Kao i svaki uglj i ovaj uglj posjeduje određeni procenat uranijuma i torijuma, kao i produkata

Saopštenje za medije povodom neodgovornog odnosa zaposlenih u TE Pljevlja prema životnoj sredini i građanima, Crna Gora

koji nastaju dalje radioaktivnim raspadom. Tako prilikom sagorijevanja uglja dolazi do koncentrisanja prirodnih radionuklida u pepelu i šljaci. Kako ovo nije po čovjeka i okolinu povoljno, a niko o ovome problemu ne govori, da je nekoga uopšte briga vršila bi se neophodna kontrola i praćenje radioaktivnosti na deponiji, kao i u rječnim tokovima koji su u kontaktu sa nus proizvodima, kako ne bi došlo do prelaska propisanih granica.

U Pljevljima tokom godine, preko 200 dana, nivo štetnih materija u vazduhu prelazi sve dozvoljene vrijednosti. Osim što su sumporna jedinjenja učesnik pomenutih reakcija, zajedno sa drugim emitovanim jedinjenjima negativno utiču na zdravlje ljudi. Kada pogledamo februar ove godine i broj dana sa "čistim" vazduhom u Pljevljima koji je iznosio 4, preostaje samo da se zapitamo koje se oboljenje u svakom od nas razvija. Kojih smo sve vrsta teških metala u sebi sakupili, kakvih sve bolesti, niti ko zna niti ko istražuje.

Fotografije koje su napravili naši aktivisti na licu mjesta, govore više od riječi i pokazuju neodgovornost, bahatost i drskost, ali i začuđujuću nebrigu zaposlenih prema samim sebi, ali i građanima koje truju na ovaj način.

Izvor: NVO Breznica